

Tisztelettel köszöntöm Mélytiszteletű Snell György püspök urat, P. Ábrahám Béla szalézi tartományfőnök urat, Gyetván Gábor EKIF főigazgató urat, Oláh Gáborné főigazgató-helyettes asszonyt, Oláh Gábor EKIF tanügyigazgató urat, Dr. Gábel Henrik plébános urat, a jelenlévő atyákat, Szabolcs Attila Országgyűlési képviselő Urat, Dr. Hoffmann Tamás Polgármester urat, Molnár László alpolgármester urat, Molnárné Győrffy Ilona igazgató Asszonyt, Csernus László frakcióvezető urat, Farkas Krisztina képviselő asszonyt, Gyorgyevics Miklós, Haidar Norbert képviselő urakat!

Köszöntöm a Don Bosco egykori Tanárait, Diákjait, megjelent kedves Vendégeinket, Kollégáinkat és a legfiatalabb nemzedék Képviselőit, iskolánk jelenlegi Diákjait!

Köszönöm, hogy elfogadták a meghívásunkat, és eljöttek erre a jeles évfordulóra! Bizony, különleges születésnapot ünneplünk, hiszen iskolánk, az Albertfalvi Don Bosco Katolikus Általános Iskola és Óvoda éppen negyed százados, 25 éves évfordulóját ünnepli.

Az ünnepek, a jeles napok megméri az idő szüntelen folyását. Pihenőhelyeket, fogadókat jelölnek ki számunkra, ahol megállhatunk, ahol visszatekinthetünk és végiggondolhatjuk az út folytatását. Az ünnepek sorában különleges helyet foglalnak el az évfordulók. A nagy események, amelyek velünk történnek, egy adott pillanatban meghatározzák további életünket. A mi életünket, a családukat vagy akár a nemzet életét, ezért nagyon fontosak számunkra.

Ilyen jeles évfordulón úgy illik, hogy visszatekintsünk a mögöttünk hagyott időszakra, és számvetést készítsünk. Végiggondoljuk, mit terveztünk, mit tettünk, meddig jutottunk.

25 év forduló az életben. Negyed század még az ember életében is komoly időt jelent. Mostanra túl vagyunk a születés nehézségein. 25 esztendővel ezelőtt, az alapító, dr. Verbényi István protonotárius kanonok, plébános atya és az akkori képviselőtestület tagjai gondoltak egy merészet, és megálmodtak itt, Albertfalván egy katolikus iskolát. Ide, a XI. kerületbe, Albertfalvára, ahol akkor még csak állami iskolák léteztek. Azt gondolták, hogy, ha lesz itt egy katolikus iskola, akkor mindig lesznek elegendően, akik megtöltik majd az osztálytermeket, a padokat. És ez így is történt.

A működési engedélyt 1992. január 31-én éjszaka, éppen Don Bosco égi születésnapján adta ki az önkormányzat, ezért helyezte iskolánkat Bosco Szent János oltalma alá István atya. Azóta is minden nap érezzük védőszentünk oltalmazó szeretetét, segítségét. Igyekszünk megfogadni tanácsát: „*Helyezzük magunkat nagy bizalommal Isten tenyerébe, imádkozzunk és minden jól fog menni.*”

A kezdeti nehézségek után néhány év alatt átestünk a gyermekkoron, és – mondhatjuk – egyszerre kamaszok lettünk: mindenünket kinőttük, amink volt. A fenntartó jóvoltából új épületrészekkel, új

épületszárnyal, új tantermekkel bővítettük az iskolát. Az elmúlt negyedszázad alatt folyamatosan épültünk, szépültünk, bővültünk.

Az utóbbi időben két energetikai pályázatot is megnyertünk. Hosszas előkészületek után került sor az épület napelemekkel való ellátására. A másik pályázat kapcsán a fűtés korszerűsítése és az épület utólagos hőszigetelése valósult meg.

A tornaterem átépítése tovább nem volt halasztható. Az állapot szükségessé, a Fenntartó nagylelkűsége lehetővé tette számunkra az új tornatermi szárny megépítését. A munkálatok befejeződésével kerülhet sor az udvar és az aszfaltos sportpálya, valamint a hozzá tartozó környezet rendbe tételére, a megfelelő zöldterület, játszóterület kialakítására.

Mára elmondhatjuk, hogy lett szép, nagy ebédlőnk, megfelelő méretű tornatermünk, műfüves pályánk, sportpályánk, lettek nyelvi termeink, számítástechnika termeink, amelyek otthonául szolgálnak az új információs és kommunikációs eszközöknek, valamint egy korszerű könyvtárszobával is büszkélkedhetünk. A földszinten helyet kapott a szép, tágas aula, az emeleten pedig az Oratórium, melyek nagy örömünkre szolgálnak és lehetőséget biztosítanak beszélgetésekre, közösségi események lebonyolítására.

Mindezért, a tornatermi szárny megépüléséért, az épület megújulásáért sokan és sokat dolgoztunk. Rengeteg munka, aggodalom, küzdelem áll a megvalósítás háttérében, amely nem kevés pénzbe került.

Az építkezés, az előkészületek során többször megtapasztaltuk, mennyire igazak Böjte Csaba gondolatai: „Lehet, hogy a feladataid, mint óriási malomkövek megőrölnek, de ne félj, mert a mindennapok tűzében Krisztust hordozó kenyérré válsz...”

Hálásan mondok köszönetet Snell György püspök úrnak, az EKIF volt igazgatójának, Bíboros Úrnak, a Fenntartónak: Gyetván Gábor főigazgató úrnak, Oláh Gáborné főigazgató-helyettes asszonynak, Dr. Hoffmann Tamás polgármester úrnak, Újbuda önkormányzata dolgozóinak, munkatársainak, Nemes Zsolt tervező úrnak, Áts Géza műszaki vezető úrnak, valamint a kivitelezést végző BOLAX Kft. vezetőinek, munkatársainak, a kapott anyagi, erkölcsi, lelki támogatásért, munkáért, mellyel hozzájárultak az Albertfalvi Don Bosco Katolikus Általános Iskola és Óvoda épületének megújulásához, a tornatermi szárny megépüléséhez.

Isten áldja meg mindannyiukat!

Létszámainkat tekintve 1992-ben a 8 évfolyamon összesen 297 diák tanult. Ma 20 osztályban 466 Don Boscós gyermek koptatja a padokat. Az elmúlt 25 év alatt összesen 1713 gyermek iratkozott be az első osztályba, az elmúlt negyedszázad alatt több ezer diák járt iskolánkba.

Bár az alapító atyák hosszútávú álmaiban 12 évfolyamos iskola szerepelt, akik velünk együtt nagyon szerették volna, ha a kezdeti 8 évfolyamot gimnázium is követi.

Időközben azonban a kerületben 3 katolikus gimnázium is folytatta, illetve megkezdte működését.

A gimnáziumi tagozat jelen körülmények között nem megvalósítható.

Az előzetes tervekben ugyan nem szerepelt, mégis, 2001-ben iskolánk óvodával bővült, ahol a kezdeti 3 csoport helyett ma már 4 csoportban 100 gyermek töltheti legszebb gyermekéveit.

A bővítés végeredményben mégis megtörtént, igaz, nem a gimnazista, hanem az óvodás korosztály számára.

Intézményünkben Don Bosco „megelőző módszerének” alkalmazásával, a katolikus egyház értékrendjéhez, nevelési elveihez igazodva, a fenntartó elvárásainak megfelelően alakítottuk ki pedagógiai programunkat. Az intézményünkben folyó munka alapja a bizalom és az együttműködés.

Fontos feladatunk vonzóvá tenni a keresztény értékrend alapvető elemeit, hogy az anyagi világ kihívásai helyett tanítványaink minden esetben ezt válasszák.

Szükség van ésszerű korlátokra, amelyek védik gyermekeinket, ugyanakkor rá kell vezetnünk őket a rendezett, fegyelmezett életre, arra, hogy tetteiknek következményei vannak.

Minden programunkat áthat a hit, ennek közvetítése, megélése.

Az összetartozás érzésének növelése kiemelten fontos számunkra. Ezt segítik a kirándulások, lelki napok, különböző hitéleti programok, melyek erősítik közösségeinket, megerősítenek bennünket abban, hogy bátran, bizalommal, Isten és egymás kezét fogva haladjunk tovább a megkezdett úton.

Nevelő-oktató munkánk magas színvonalát a 3 pillér alapozza meg, amelyekre építkezünk.

Ezek: Don Bosco megelőző szeretete, a hitélet gazdagsága, az olvasás-írás tanítása során alkalmazott Meixner módszer, valamint a Montessori elemek alkalmazása.

A modern oktatási módszerek tudatos alkalmazása elengedhetetlen eszköze a minőségi oktatásnak.

Az eredményes tanulás érdekében továbbra is nagy gondot fordítunk az élményszerző oktatás megvalósítására, az interaktív eszközök mind szélesebb körben való alkalmazására. Munkánk eredményesebbé tétele érdekében bevezettük a Montessori módszer elemeinek használatát. A tapasztalatszerző, élményszerző tanulás hatékonysága rövid idő alatt megerősített bennünket abban, hogy jó irányban haladunk.

Az első interaktív táblát 2007-ben kaptuk ajándékba. Azóta 8 interaktív táblát használnak kollégáink, nap mint nap, szinte minden szakórán, ezzel is színesebbé, változatosabbá téve, a gyermekekhez közelebb hozva az ismeretanyagot.

Kimagasló nevelő és oktató munkánk eredményességét igazolják továbbtanulási mutatóink, versenyeredményeink, az immár hagyományos Junior nyelvvizsgák eredményei, melyek önmagukért beszélnek.

Ha körülpillantok az ünneplők népes táborán, azt gondolom, az itt végzetek és ide járók többsége megbízhatónak, következetesnek, szeretetteljesnek ismerte meg az Albertfalvi Don Bosco Katolikus Általános Iskola és Óvoda intézményét. Olyan intézménynek, ahol egyszerre van jelen a szigor és a szeretet, ahol helye van a fegyelmezett tanulásnak, a korlátoknak, de helye van a humornak és a felszabadult játéknak is. Ahol az egyik legnagyobb erősség az őszinte, bizalmon alapuló tanár-diák viszony, ahol minden pillanatban jelen van a hit közös megélése, a katolikus értékrend közvetítése, és ahol a magas színvonalú oktatás lehetővé teszi a nagyszerű versenyeredmények elérését, diákjaink számára pedig azt, hogy később, a középiskolában és az életben is megállják a helyüket. Ahol érvényesül Szalézi Szent Ferenc gondolata: *„Egy csepp mézzel több legyet lehet fogni, mint egy hordó ecettel.”* Az én asztalomon mindig van egy csupor méz...

Az, hogy ennyien összejöttünk ezen a jeles évfordulón, azt mutatja, hogy a Don Bosco olyan iskola, ahol nem csupán tanulni jó, hanem együtt lenni is.

Hálásan köszönöm volt tanítványunknak, Farkas Domonkos orgonaművésznek, Zeneművészeti doktoranduszunknak, hogy hálaadó szentmisénken megtisztelt minket nagyszerű orgonajátékával.

A sok munka, közösségi élet, építkezés és fejlesztés közben észrevétlenül léptünk át a felnőttkor küszöbén.

Ma elmondhatjuk, hogy 25 évesen ereje teljében van az iskola. Azt gondolom, minden reményünk megvan arra, hogy az elkövetkező 50-100 esztendőben is még mindig a felnőttkorát tölti, erőben, egészségben.

Kedves Kollégák, kedves Diákjaink!

Nekünk, tanároknak, és nektek, diákoknak is követnünk kell az előttünk járókat. Nem elsősorban abban, hogy különleges dolgokat viszünk végbe. Talán erőnk és képességeink ezt nem is teszik lehetővé számunkra. De abban mindenképpen, hogy a ránk bízott időt, életünk egyik legnagyobb és legtitokzatosabb kincsét, a ránk bízott talentumokat jól használjuk fel, küldetésünket sikeresen teljesítsük.

Mindannyiunk felelőssége, hogy a jövő nemzedék milyen tudással, milyen képességekkel, és milyen hozzáállással veszi át tőlünk, és adja tovább a kultúra továbbépítésének egyszerre szép és nehéz feladatát. Mi a Don Boscóban 25 esztendeje ennek a feladatnak kívánunk megfelelni. És elmondhatjuk – amint egykori diákjaink szeretete és ragaszkodása is mutatja –, hogy kiálltuk az idők próbáját.

Gondoljunk szeretettel azokra az atyákra (István atya, Antal atya), volt kollégákra, diákokra, akik már teljesítették küldetésüket, visszaadták lelküket Teremtőjüknek és az égi hazából kísérik figyelemmel az itt zajló eseményeket. Közülük Miks Andris volt tanítványunkra, akinek éppen ma lesz a búcsúztatója a Szent Gellért templomban. Váratlanul, hirtelen ment el, 33 évesen. Imádkozzunk értük!

Ha a mai születésnapon nemcsak a múlttól, hanem a jövőről is gondolkodunk – és visszafogottan csak a következő 25 évről beszélünk – azt mondhatjuk, hogy szellemi és fizikai értelemben fenntartani, továbbépíteni a Don Boscót, a hagyományokat megőrizni, a gyorsan változó igényeket figyelembe venni, azaz haladni tovább a megkezdett úton nemcsak kötelességünk, de küldetésünk is. Ebben a munkában nem csupán nekünk, tanároknak van feladatunk, hanem mindannyiunknak. Hiszen az alapító István atya szellemében mi is csak abban reménykedhetünk, hogy lesznek, mindig lesznek elegenden, akik megtöltik a Don Boscóban a padokat és az osztályokat. Ehhez azonban ezután is mindent meg kell tennünk, ami rajtunk múlik.

25. évfordulónk ünnepén, az új tornatermi szárny áldásának napján azt kívánom mindannyiunknak, hogy jól, tartalmasan teljen az az idő, amit együtt tölthetünk, mi, Don Boscós tanárok és diákok. Szerezzünk minél több új élményt, felejthetetlen percet, hogy 25 év múlva minél többen ismét együtt ünnepelhessünk!